

Här är Sveriges tre bästa pimpelfiskare 1954. I mitten står segraren i finalen, Folke Karlsson från Vadstena. Till vänster ses andra-

pristagaren Arnold Stålberg, Mariefred och till höger trean, Gunnar Andersson, Trollhättan. Sammanlagt fick de 126 abborrar.

Gösta Öster, Kungsör, fångade finalens största abborre. Vikt 1,05 kg.

SM-segraren Folke Karlsson avgjorde tävlingen redan på ett tidigt stadium. Det mesta av sin fångst, som ses på bilden, fick han mellan kl. 8 och 10.

Karl Lundman från Kiruna tillbringade tävlingsdagen på en renhud, där han hade god utsikt ned i hålet i isen. Tyvärr kunde han inte lura fiskarna.

Folke Karlsson PIMPEL

Av BENGT ANDERSON

Foto: ÅKE BORGLUND

Sammanlagt 126 abborrar fick de tre främsta deltagarna i årets SM i pimpelfiske när de med 129 fiskarbröder från Hässleholm i söder till Kiruna i norr drabbade samman på Vätterns is 13 km norr om Motala. Seg-raren, som på sätt och vis var på hemmaplan — han bor i Vadstena — men som försäkrade att han aldrig förut fiskat på östsidan av sjön, heter Folke Karlsson. Han är 40 år och snickare och har metat sedan han var 10 år.

Bas för finalen var Manne Karlsson, Motalaklubbens ordf.

Tvåa blev Arnold Stålberg, Mariefred. Han är van vid mälardabborren och hade det till en början svårt att komma underfund med hur han skulle fiska på Vättern, men sedan han bytt pirk några gånger gick det bra. Hr Stålberg är överbanmästare och 47 år.

Årets SM i pimpelfiske, som arrangerats av Amatörfiskarnas Riksförbund och Året Runt med Sportfiskeklubben Västra Lund som lokalarrangör, blev den hittills bästa finalen under de tre år tävlingen anordnats. Tävlingsdeltagandet har nästan fördubblats och då de yttre förhållandena vid årets uppgörelse dessutom var idealiska är det bara att notera en stor succé.

I Motala har ordföranden i Sportfiskeklubben, hr Manne Karlsson, varit högste bas för arrangemangen.

— Det var dåligt med sömnen nätterna före finalen, säger han. Det började snöa och jag var orolig för att deltagarna inte skulle kunna komma ut till tävlingsplatsen. Därför tog jag kontakt med Nykyrka kommun och de lovade att hålla vägarna öppna.

Kapten Curt Lindhø, ordförande i Amatörfiskarnas Riksförbund, har bistått motalaklubben med arrangemangen.

— Det har varit nervöst i vinter, säger han. Vättern har inte legat på sju år och på nyåret såg det inte ut att bli någon is i år heller. Senare frös det ju och förhållandena under tävlingsdagen blev faktiskt idealiska. Isen var 10—15 cm tjock och abborrarna var lagom svåra att lura.

risste hemligheten med Vätterns abborrar

SUCCE I MOTALA-SM

★ Poänger kring pirken ★

Det var rekorddeltagande i årets SM-final. 132 tävlande från 62 klubbar ställde upp mot 71 tävlande från 47 klubbar förra året. 1952 var motsvarande siffror 60 och 37.

Längsta vägen hade Karl Lundman från Kiruna rest. Han är 71 år och hade räknat ut att han skulle fiska röding i Vättern. Men han fick inte ett napp.

Från Eskilstuna, Trollhättan, Storfors i Värmland och Stockholm kom tävlingsdeltagare och åskådare i specialhyrda bussar.

Förutom de tävlande hade mängder av åskådare och nöjesfiskare kommit ut till SM-platsen. Tävlingsledningen räknade med att omkring 1.000 personer uppehöll sig på banan. Många deltagare hade tagit fruarna med.

Tävlingsbanan, som låg i en vik till Vättern 13 km norr om Motala, mätte 8 kvadratkilometer i omfång.

Förra året hölls finalen på Hjälmaren, där abborrarna, liksom i de flesta andra sjöar

i Sverige, uppträder på ett helt annat sätt än i Vättern. Vätternabborren lever bl. a. av s. k. ishavsräkor, som finns på botten. Det gällde alltså för de flesta deltagarna att komma underfund med knepen och det tog tid. Många fick aldrig klart för sig hur abborrarna gick — och de blev helt utan fisk.

Segraren Folke Karlsson från Vadstena visste däremot hur abborrarna skulle tas. Han använde en s. k. lysräka som bete, dvs. en alldeles ny, genomskinlig plastsak, som ser ut ungefär som räkor i Vättern. Han släpade kroken på botten på 15—17 meters djup och sedan var det bara att dra upp. Under en period av tävlingen hann han knappt släppa ned kroken förrän han fick napp.

Andrapristagaren, Arnold Ståhlberg, Mariefred, fick ett jättenapp just som han skulle packa ihop sina fiskargrejer. Han hade lagt ned alla sina redskap utom pirken och skulle just dra upp den och reven då han kände ett våldsamt ryck. Han drog in reven och i hålet på isen visade sig en jätteabborre, som var så stor att den inte kunde dras genom hålet. Innan Ståhlberg hunnit hugga upp ett större hål hade abborren, som troligen vägde 2 kg, slitit sig och försvunnit.

Tredjepristagaren Gunnar Andersson, Trollhättan, hade det svårt med ovanan med Vättern. Innan han kom underfund med hur abborrarna gick släppte ett tiotal napp.

★

Vadstena-deltagarna tog också hem lagsegern. Folke Karlsson blev ju individuell mästare och på 4:e plats placerade sig hans lagkamrat Ambjörn Ambjörnsson.

(Forts. på sid. 41.)

Årets SM-segrare i pimpelfiske.

FINNS DET SÅ STORA FISKAR?

Axel Johansson, Stockholm, var inte rädd för att ta upp konkurrensen med Vätterns egna fiskare. Här ovan beskriver han för Johan Eriksson från Karlsborg hur fisken ser ut som han skall dra upp. T. v. resultatet av hans ansträngningar på isen.

I DET FRIA

Ni som har upplevt något i det fria, skicka in en kort skildring till »I det fria», Året Runt, Sveav. 53, Sthlm Va. Införda bidrag honoreras med 10 kr.

Oss vänner emellan

Under en jakttur en septemberdag för några år sedan kom jag tyst och försiktigt gående längs en liten stig och i en fallglänta på knappa fyrtio meters håll fick jag se en älgdjur som låg och sov, och på tjurens rygg låg en röd-räv ihoprullad som ett nystan med svansen lagd över nosen. Älgen upptäckte mig efter en stund och kastade sig så blyxtsnabbt iväg, att räven formligen flög åt ena sidan.

Sten

Tjäderhonan vågade livet för sin unge

En gång när jag var ute på jakt hade jag inte gått lång stund förrän jag stötte upp en tjäderhona och hennes många ännu ej flygfärdiga ungar, som rusade iväg åt alla håll för att gömma sig för den annalkande faran. Som bekant är det nästan omöjligt att hinna se och uppfatta var de små krypen gömmer sig, men den

gången såg jag verkligen att en unge kröp under en trädrog. Jag gick dit och drog försiktigt fram den förskräckta ungen, som ideligen utstötte ynkliga pip, vilka besvarades av moderns kacklande längre bort i skogen. Jag hörde hur hon med sitt lockande läte kom allt närmare och slutligen var hon så nära att hon såg ungen i mina händer. Då vågade hon sitt liv genom att rusa fram med vingarna släpande efter marken, hon kom ända fram till mina fötter och jag hade endast behövt bocka mig för att få ett villebråd i min väska. Hennes mod bevekade mig dock och jag satte därför ner ungen framför henne. Det kan här icke med ord beskrivas den glädje som båda uppvisade när de blev förenade och skyndsamt kunde rusa bort från det farliga området. Jag har efter denna upplevelse inte mer lossat skott mot något villebråd.

J. Hålen

Abborringen Karl-Erik

En sommar semestrade jag med familjen intill en sjö i Dalarna. En liten nyfiken abborringe brukade komma simmande till bryggan. Vi matade honom med brödsnulor som han glupskt åt upp. Så fort vi kom ut på bryggan,

kom han simmande. Till slut blev han så tam att han åt metmask ur handen på oss. Vi döpte honom till Karl-Erik, och han var vårt lilla husdjur under hela semestern till stor glädje för oss alla.

Elsa, Torshälla

Livat i holken

Att bostadsbristen är påtaglig även i fågelvärlden fick jag belägg för i våras. Tidigt satte jag upp en fågelholk i en björk utanför mitt fönster. Redan samma dag kunde jag glädja mig åt att ett talgoxpar tagit den i besittning. Ett par dagar iakttog jag talgoxarnas bobyggarflit, men när jag tittade ut genom fönstret tredje dagen, var scenen förändrad. En svartvit flugsnappare satt på holkens tak och försvarade den med »nabb och klo» mot de ilska talgoxarna. Flugsnapparen avgick med segern, men inte heller han fick någon glädje av sin funna bostad. Några dagar senare var ett par starar där, och fastän flugsnapparen var en modig krabat, blev han utan förbarmande »vräkt».

Stararna byggde sitt bo och hann t. o. m. lägga ägg, men en morgon låg deras bo med ägg och allt i en skön röra på marken under holken. Det var en så pass

ovanlig gäst som trädskryparen som lagt beslag på holken. Jag gick i spänd förväntan och undrade vilken raritet ur fågelvärlden som närmast skulle ta holken i besittning. Trädskryparen visade sig dock mäktigt att försvara sin holk och stannade där tills ungarna blivit flygfärdiga. Nästa vår skall det komma upp holkar åt både talgoxen, flugsnapparen och stararna. Trädskryparen kommer att försvara sin.

»Kvitter»

Tama abborrar

För några år sedan fanns hos en fiskare i Blekinge skärgård ett par abborrar som var i sitt slag mycket egendomliga. Nere vid en stor, flat sten i vattenbrynet brukade man rensa fisk och slänga ut inkråmet nedanför i vattnet. De båda abborrarna tog hand om det och lät sig väl smaka. Av allt rensat blev de fetare och större för vart år. När de hörde att rensning försiggick, fick de bråttom att infinna sig till kalaset. Slutligen blev de så djärva, att de kom och tog godbitar, som man räckte dem under vattenytan. När som helst kunde man locka fram dem bara genom att skrapa mot stenen. Då trodde de att det var matdags.

Neptun, Knösö

● Poängar kring pirken

(Forts. fr. sid. 33)

1953 års mästare, Sixten Sedin, Eskilstuna, hade ingen lyckad dag. Han kom inte ens med på prislistan. 1952 års mästare Karl Norlander, Arboga, kunde inte vara med på grund av sjukdom.

Att segraren Folke Karlsson inte vann på grund av tur visar om inte annat följande lilla fiskehistoria: Det var på Tåkern för några söndagar sedan. Karlsson och två kamrater hade huggit hål i isen men det var bara SM-segraren som fick någon fisk: 78 abborrar blev resultatet. Kamraterna bytte hål flera gånger men fortfarande var det bara hos Karlsson, som det nappade. Kom sen och såg att pimpelfiske är tur!

Det enda tävlingsdeltagarna fick upp ur Vättern var abborre. En tävlande från Karlsborg hade napp på en röding men den fick han aldrig upp ur vattnet.

Finalens största abborre drogs upp av Gösta Öster från Kungsör och den vägde drygt 1 kg.

Speciellt till segraren hade en av deltagarna, Martin Nordquist från Fagersta, skrivit och komponerat en visa »Pimplarevalsen» som tillägnades segraren Folke Karlsson. Pimplarevalsen sjöngs vid banketten på Motala Stadshotell och blev oerhört populär.

PRISLISTA

1) FOLKE KARLSSON, Vadstena SFF, 60 abborrar, 133,4 p. Året Runts hpr., dedikationsexemplar av Pimplare-Valsen, pimpelstol, kombinerade ös-, varp- och huggkroksskopen »Frasse», vindskydd, O. P. pimpeispö, AR ett år, »Fiskarknep», FFF:s årsbok, Perylina, lysräkor, »Du-flugan».

2) ARNOLD STALBERG, Mariefreds Fvf., 31 abb., 82 p. Amatörfiskarnas Riksförbunds hpr., Rekord spinnsjö, rulle, huggkrok och dragsortiment, Hofgrenslina, lysräkor, »Du-flugan».

3) GUNNAR ANDERSSON, »Fenana», Trollhättan, 35 abb., 78 p. SFF V. Lunds hpr., Trojan spinnsjö, River-rulle, Hofgrenslina, Record dragsortiment, häv, lysräkor, »Du-flugan».

4) BJÖRN AMBJÖRNSSON, Vadstena SFF, Eskilstunaortens Sport- & Fiskvårdsf. hpr, AR ett år, Arjons båtsjö, »Frasse»-skopa, presentk. 15 kr., lysräkor, »Du-flugan».

5) C. G. WALLERMAN, Karlsborgsortens F & Fvf., 61,8 p. Stockholms Amatörfiskeklubbs hpr., AR ett år, Arjons båtsjö, Myrspinnarekartong, »Fiskarglädje», lysräkor, »Du-flugan».

6) Åke Sääv, Trollhättans S & Fvf., Linköpings Amatörfiskareförenings hpr., Arjons båtsjö, Myrspinnarekartong, huggkrok, »Sportfiskareliv», lysräkor, »Du-flugan». 7) Evert Florin, Karlsborgsortens F & Fvf., 54 p. AR ett år, Arjons båtsjö, Myrspinnarekartong, »Fiskarknep», presentk. 15:—, lysräkor, »Du-flugan». 8) Gunnar Andersson, Upplands Väs-

(Forts. på sid. 43)

Medan vi väntar på sommaren...

Modell 11692
(Silkedupion)

Modell 11722
(Rayonull)

MODETIPS

Funderar Ni på något personligt till vardags den här "mellantiden" när det varken är vinter eller vår...?

Titta i så fall in i närmaste välsorterade affär och prova någon av Abeve:s nätta modeller, som löser problemen med välskuren elegans.

Abeve

}

Modell 11568 (Rayonull Fresco)

AKTIEBOLAGET VITVARUINDUSTRI • ABEVE • BORÅS

LINNEAS DRÖMKAKA

1½ kkp vatten
2 kkp socker
3½—4 kkp vetemjöl
2½ hg smör eller margarin
2 tsk bakpulver
Frukt efter behag, t. ex. 2 päron,
2 bananer

- 1) Blanda vatten och socker.
- 2) Smält smöret och tillsätt det.
- 3) Tillsätt efterhand mjölet blandat med bakpulvret. Mjöl-mängden kan variera något beroende på hur saftig frukt man använder.
- 4) Tillsätt den finskurna frukten t. ex. apelsin, äpple, päron och banan.
- 5) Häll upp smeten i mycket väl smord och bröad form och grädda den i medelvarm ugn (180—200°) ca 45 min.

Kakan är godast någon dag gammal.

Gösta Jancke

En manlig läsare har själv hittat på receptet på den här goda fruktkakan. Smeten måste vara trögflytande och tjockare än vanlig sockerkakssmet. Alla som har ett eget recept, som inte tidigare har varit publicerat kan skicka in det till »Nybakat», Aret Rums redaktion, Sveavägen 53, Stockholm Va. Varje införd recept honoreras med tio kronor.

● Pristagare

(Forts. från sid. 41.)

by S & FvI, 51 p. AR ett år, Arjons båtsjö, fiskebok, metrulle, presentk. 10:—, lysräkor, »Du-flugan». 9) Folke Värnberg, Krylbo Järvägsmaåns SFK, 49,8 p. AR ett år, Myrspinnarekartong, »Fiskarna i färg», presentk. 10 kr., lysräkor, »Du-flugan». 10) Axel Johansson, Stockholms Amatörklubb, 46 p. AR ett år, vågmått, bortsropa. Myrspinnarekartong, lysräkor, »Du-flugan». 11) Nils Helgesson, Karlskoga Amf. K., 39,4 p. AR ett år, pimpelsjö med rulle, Peryllina, presentk. 5 kr., lysräkor, »Du-flugan», pirkar. 12) Hege Olsson, Horreds FK, 38 p. AR ett år, pimpelsjö m. rulle, pirkar, lysräkor, »Du-flugan». 13) Håkan Hålg, Motala SFK, 33 p. AR ett år, pimpelsjö m. rulle, pirkar, lysräkor, »Du-flugan». 14) Sven Engström, Eksjö Fiskeklubb, 28p. AR ett år, pimpelsjö m. rulle, pirkar, lysräkor, »Du-flugan». 15) Erik Angström, Tranås SFK, 27 p. AR ett år, pimpelsjö m. rulle, pirkar, lysräkor, »Du-flugan». 16) Rune Jansson, Krylbo FvI, 26,6 p. AR ett år, pimpelsjö m. rulle, pirkar, lysräkor, »Du-flugan». 17) Martin Nordquist, Saxens FvI, Fagersta, (Forts. på nästa sida)

hel tvätt dag blir halv

Smutsen bara rinner bort

bara två sköljvatten

ingen blötläggning

ingen avhärdning

vänligt mot händerna

Sulfo

metiskt tvättmedel

Det första rätt komponerade tvättmedlet

Fler och fler går över till Sulfo — här är förklaringen:

Ni spar tid och Er själv:

Hoppa över avhärdning och blötläggning och låt bara tvätten ligga en stund i Sulfo-lösningen innan Ni sätter på värmen. Under den tid uppvärmningen pågår, löser Sulfo ut smutsen lika effektivt, som ett blötläggningsmedel behöver en hel natt till. Smutsen bara rinner bort... Sulfo är löslöst — även i kallt vatten. Det räcker därför med två sköljningar i rikligt vatten. Prova själv och upplev Ert livs lättaste tvätt.

SULFO — ett stort steg förbi tvål.

PERSILFABRIKERNÄ, STOCKHOLM 32 5063VA

Ni spar Ert linneförråd:

Sulfo är tvälfritt och kan inte bilda obehagliga och skadliga kalktvålar i kläder eller tvättkärl. Även kalktvålsrester i plagg, som tvättats i tvålmedel, försvinner i Sulfo-tvätten och gör dem renare och fräschare än någonsin.

Ni spar Era händer:

Sulfo är praktiskt taget neutralt (pH 8,5) och Sulfo-lösningen innehåller inte några hudirriterande beståndsdelar.

Sulfo spar plats och pengar:

Ni behöver inte ha flera olika specialmedel hemma. Det räcker med ett — Sulfo! Ty det är också ett överlägset allmedel för ylle, natursiden, nylon, disk och rengöring.

Tro det om Ni vill — prova så vet Ni!

f-ö-r-l-ä-n-g-e-r livet
på Er och Er tvätt

SE UPP när Ni köper klocka!

1

Paus i långtraden... Bergström får in kaffet, bläddrar förstrött i tidningen. Men får plötsligt se en annons, som han river ut och stoppar på sig. Nå bäst att dra på igen! Va ä' klockan? — Måste fråga, när man aldrig kan lita på den man har...

2

Bergström kör in sin 6-tonnare till trottoarkanten. Kliver ur, letar i jackfickan och får upp lappen. Jo, det var rätt! Han har genast känt igen kugg-hjulet i fönstret. Samma märke som står intill orden om "ansvar" i annonsen. Här ska' nya klockan köpas.

3

Nätter vid ratten... långtradiga timmar! Få se, hur länge har han rullat nu? Vad säger nya uret? Skaplig grej att alltid vara precis i ur och skur, tänker Bergström förnöjt. Allriskförsäkrat och allting...

DET TÅL ATT SÄGAS...

Stjärnurmakaren kan ge Er garanti för att Ni får ett bra och pålitligt ur, typkontrollerat och godkänt av Urmakeritekniska Prövningsinstitutet.

Stjärnurmakarnas gemensamhetsgaranti omfattar alla på uret uppstående fel, som kan hänföras till fabriktionsfel, justeringsfel eller fjäderbrott m.m. Garantiiden är ett år. Under denna tid repareras uret gratis av vilken som helst av landets 1.200 Stjärnurmakare. Ett ur från Stjärnurmakaren är dessutom allriskförsäkrat mot skada och förlust under garantiiden.

STJÄRNURMAKARNA

**säljer kvalitet
känner ansvar
lämnar garanti**

(Forts. fr. föreg. sida)

25,8 p. AR ett år, Peryllina, pirkar, lysräkor, »Du-flugan». 18) Ingmar Wallin, Lerumsortens SFF, 24 p. Peryllina, FFF:s årsbok, pirkar, lysräkor, »Du-flugan». 19) Gösta Öster, Kungsörs Fvf., 23 p. Peryllina, FFF:s årsbok, pirkar, lysräkor, »Du-flugan». Extrapris för dagens största abbore (1 kg. 50 gr.) pimpelspö. 20) K. Waern, Stockholms Fritidsfiskare, 22 p. Peryllina, pirkar, lysräkor, »Du-flugan». 21) L. Stenström, Vingåkersortens S & Fvf., 21,4 p. Peryllina, pirkar, lysräkor, »Du-flugan». 22) A. E. Andersson, Stockholms Fritidsfiskare, 19,4 p. Peryllina, pirkar, lysräkor, »Du-flugan». 23) Harald Fjäder, Vaxholms Fvf., 19 p. Peryllina, pirkar, lysräkor, »Du-flugan». 24) Gunnar Nordquist, Saxens Fvf., Fagersta, 17,4 p. Peryllina, pirkar, lysräkor, »Du-flugan». 25) K. H. Ekshagen, Kristinehamns S & Fvf., 16,6 p. Peryllina, pirkar, lysräkor, »Du-flugan».

Skänkta priser till Pimpel-SM 1954

Året Runt: Glasfat, 15 helårsrenumerationer; Amatörfiskarnas Riksförbund: Silverfat; Sportfiskeklubben V. Lund, Motall: Verkstad; Bronstallrik; Eskilstunortens S & Fvf.; Graverad bricka; Stockholms Amatörfiskeklubb: Silverbricka; Linköpings Amatörfiskeförening: Tennvas; AB Urfabriken, Svängsta: Spinnspö, Spinnrulle, Huggkrok, 3 Dragsortiment, Martin Nordquist, Fagersta: Pimplare-Valsen; H. Hofgrens AB, Örebro: 2 Spinnlinor; Pauls Sportdepå, Simlångsdalen: 5 kart. Myrspinnare; Ryds Industri AB, Ryd: Spinnspö; Malte Blohm Fabrik AB, Göteborg: Spinnrulle; Beane Lason, Göteborg: 10 Spinnlinor, 25 »Du-flugan»; Fiskefrämjandet, Stockholm: 3 årsböcker; Fransson's Möbelfärfä, Kisa; Iskopan »Frasse»; Helger Kullgren, Kisa; Iskopan »Frasse»; A. Arjon, Malm: 5 Båtspön; Jernbåget, Eskilstuna: Hopfällbart vindskydd; Mattsson, Västerås: Pimpelstol; Wahlström & Widstrand, Stockholm: 3 fiskeböcker; Bokförl. Svensk Natur, Stockholm: 3 fiskeböcker; Firma Fiskman, Uttran: 5 pirkar; Bröderna Sandström, Stockholm: Metrulle, Pimpelspö, 2 platlinor, vägmått, Lundgrens Fiskeriedskapsfabrik, Stockholm: Håv; Firma C. A. Carlsson, Stockholm: Presentk. 15—, 4 pirkar; Firma Walter Borg, Stockholm: Presentk. 15—; Leidesdorffska Fiskeriedskapsfabriken, Stockholm: Presentk. 10—, 10—, och 5—; AB Georg A. Bastman, Stockholm: Huggkrok; Oskar Pettersson, Sonnen. Pimpelspö, 12 pirkar; B. Gradin, Linköping: 15 pirkar, 25 par lysräkor.

● Skyddshemmet gav ... (Forts. fr. sid. 27)

Fönstret öppnades med ett ryck. — Vem är det, ropade Aina, och rösten var hård och irriterad. Jag steg fram i ljuskretsen och räckte vädjande upp armarna.

— Det är jag, viskade jag. Jag har rymt och kommit tillbaka. De var så elaka därborta och jag längtade hit igen... till dig...

Aina ryggade till först men så samlade hon sig.

— Är det du? Men vad tänker du på egentligen. Vad menar du med att komma hit, ingen här vill veta av dig nu. Ät genast tillbaka.

Så tystnade hon som om hon kommit att tänka på något. När hon började tala igen var hennes röst hysteriskt tillgiven och ivrig.

— Lilla du, jag skojade bara. Kom in i köket så får vi prata.

Jag, som först häpen hört hennes första ord, sken upp som en sol, hoppade upp på fönsterkar-men och klev in i köket.

— Sätt dej, så ska du få några smörgåsar.

Aina gjorde i ordning en kopp rykande varm mjölk och ställde fram några väl tilltagna smörgåsar. Jag åt glupskt.

— Sitt kvar ett tag, så ska jag kila upp på mitt rum och hämta

en ask cigaretter, fortsatte Aina en smula ansträngt hurtigt. Då hon såg att jag slutade tugga och tittade snabbt upp på henne, gjorde hon allt för att dölja mina misstankar. Hon klappade mig på huvudet.

— Jag är snart tillbaka, var inte orolig för att jag ska skvallra.

Hämta cigaretter. tänkte jag, hämta cigaretter? Varför tog hon mig inte med upp på sitt rum och gömde mig i så fall? Jag kom att tänka på att hennes rum låg i vinkel mot köksfönstret och rusade fram till fönstret. Rullgardinen var inte nerdragen och rummet låg i mörker. Likaväl som om jag varit ögonvitne till det, såg jag Aina söka upp föreståndarinnan och hur de tillsammans ringde till polisen.

När de kom ut i köket möttes de av ett isande vinddrag från det öppna fönstret. Krimmelmössan, som luktade häst, lämnade jag kvar på bordet i min hastiga flykt. När jag i full fart sprang nedför den långa backen kände förtvivlan inom mig inga gränser. En bil svängde in på vägen till barnhemmet. En bil med radiomast på taket. Jag gjorde helt om, nu hade jag polisen efter mig. Jag hörde hur bilen växlade om och tog ny fart i backen. En strålkastare slungade ut en smal darande stråle mot min rygg och jag snyftade över att känna mig så hjälplöst infångad. Plötsligt tog jag en desperat chans att komma undan. På ena sidan vägen fanns ett högt gunnebstängsel som inramade barnhemmets område. Jag mer flög än klättrade över och ramlade handlöst ned i snön på andra sidan. Radiobilen bromsade in och två stora konstoplar rusade ut.

— Stanna pojke, vrålade en basröst alldeles bredvid mig när jag famlande reste mig upp ur snön. Men det höga staketet hindrade dem från att gripa tag i mig. Jag vacklade runt närmaste hörn och visste plötsligt var jag kunde gömma mig. Utanför pannrummet låg en vedtrave och jag kilade runt den. Där bakom fanns en stor järnlucka och jag öppnade den och kröp in. Från värme-pannans dragluckor lyste ett varmt, rött sken som lyste vägen till nästa dörr. Jag kom ut i en lång kallargång. Borta i gången stod en dörr öppen och innanför lyste det. Där fanns en massa trälarar med fastskruvade, lock på. De var fulla av grönsaker, men den sista i raden var tom. Jag trängde mig ned i den samtidigt som ljus tändes i gången längre bort. Hjärtat slog som en dov bastrumma och spänningen kröp i magen.

Så igenkände jag Ainas röst. — Satans förbannade förräderska, tänkte jag bittert. Så hasade det och klappade av en mängd skor på det hårda cementgolvet och rummet fylldes av ljud. Till min fasa hörde jag hur de började lyfta på locken. Ingenting här, ingenting där, men tredje gången gilt.

— Här sitter han!

De kunde bara se mina smala skuldror och nacken som stirrade på dem med vita slutna ögon. — Kom upp, pojke och krängla inte mer, sade en rostig basröst. Jag tänkte just finna mig i nederlaget och krypa fram då en grov hand fick tag i min nacke och en flinhard röst skrek. — Det var väl fan, om han inte ska upp med detsamma!

Instinktivt kröp jag ihop som en skrämd igelkott. De hårda polisingrarna om nacken gjorde

(Forts. på sid. 48)

Amatörfiske- Nytt

Nr 2. 1954

Pris 60 öre

PATENT
13 60 59

NYHET!

innehållande 4 skedar
och en kropp, 12 eller
18 gram. Pris kr. 5:—

Gösta Öster visar upp praktabborren.

SM-finalen på Vättern fullträff

Alla goda makter hade tydligen slagit sig ihop för att göra årets SM-final i pimpelfiske på Vättern till en fullträff. Till de goda makterna hörde inte minst de lokala värdarna, SFK Västra Lund i Motala Verkstad med sin nitiske ordförande Manne Karlsson i spetsen, som lagt ner mängder av möda och omtanke på arrangemangen. Men vad hade det hjälpt, om det inte funnits is. Det borde egentligen inte ha funnits någon is, om man tänker på förutsättningarna blott någon månad före tävlingen, då vågorna kluckade mot stranden, och den stora, djupa sjön ångade av den kvardröjande sommarvärmnen. Men så kom den envisa kylan och räddade situationen. Man hade en annan sjö i reserv, men det var ju i alla fall Vättern, som man den här gången ville bjuda alla långväga gäster på.

Och vad hade det hjälpt, om vädret varit som på fredagen och lördagen före tävlingen? När vår vän »Manne» vaknade halv ett på natten till lördagen och såg, hur snön vräkte ner — »så blev det inte något sova av mer den natten». Det blev till att vädja

till vägförvaltningen om extra möda med plogningen ut till Kavelbäck och till gårdsfolket på Kavelbäck om iordningställande av parkeringsplatser och vägen ner till sjön. Med Mannes speciella förmåga att få folk med på noterna ordnades allt.

I några graders kyla gick så starten från Motala torg på söndagsmorgonen den 7 mars. Inte mindre än 64 föreningar hade i år sänt sina representanter till SM. Det blev 132 tävlande, och då många klubbar dessutom hade sänt med hejarklackar och fiskande utom tävlan, så var det en ansenlig skara förväntansfulla fiskare, som vid starten från Kavelbäcks brygga drog ut på sjön. Redan i bussarna hade program och deltagareförteckningar utdelats och i backen ner till sjön mottog var och en sitt startnummer att bäras såsom extra vindskydd utanpå klädseln. En sista orientering gavs i högtalare vid startplatsen.

Ett provisoriskt sjökort med ungefärliga djupkurvor och siffror hade utdelats för att de tävlande skulle kunna orientera sig i stort. Man såg också grupper, som ome-

"VICTORY" — produkt i världsklass med acceptabelt pris

Kul att fiska på den här sidan Vättern tyckte C. G. Wallerman från Karlsborg.

delbart styrde kurs på olika grundtoppar utåt sjön. Men det var andra, som slog till redan inne på grundvattnet utanför land. Tydligen var det sådana, som i sina hem-sjöar brukade få abborren grunt. Men de fick snart bryta upp och gå vidare. Grundare än sju, åtta meter får man sällan abborren i Vättern. Nio, tio meter tycktes vara dagens bästa djup, även om åtskilliga firrar också togs på ner till tjugo meter. En som inte ville finna sig i vätterabborrens banor var emellertid representanten från Kiruna, som slog sig ner inne vid bryggan och på äkta norrländskt manér låg och kikade i hålet, medan han fiskade. Han höll på sitt — men det gjorde tyvärr också abborren. Här kan man verkligen tala om karaktärsfasta motståndare.

Som vanligt vid tävlingar, så hade man länge inte något egentligt begrepp om, hur fisket gick. Det ryktades, att den och den hade fått en firre. En hade till och med fått fyra, sedan han hållit ut en timme i samma hål.

Men efter ett par timmar började man få en bättre bild av det hela. När det sitter många fiskare i flock utan att flytta nämnvärt på sig, så förstår man, att det är fisk i görningen. Och nu var det sådana markerade flockar på åtminstone tre olika håll. På ett ställe nära det åtta kvadratkilometer stora tävlingsområdets yttre gräns såg det alldeles särskilt misstänkt ut. På en punkt där var det alldeles kompakt med folk. När vi kom dit, så visade det sig vara en enda fiskare, men tjugo åskådare.

Ja, de hade verkligen också något att

titta på. Där satt 45:an Folke Karlsson från Vadstena och öste upp abborrar. När det började matta av i ett hål, flyttade han en bit och gjorde ett nytt. Han fick abborrar där också. Abborren följde honom helt enkelt. Att man här hade dagens segerherre blev snart uppenbart. Visst togs det abborrar i hålen runt om också, men de tycktes nu en gång för alla ha förälskat sig i 45:an. Det spred sig snart, att han hade »lysräka» på pimpeln, och många kom fram för att övertyga sig om fakta. Men det var också många andra, som medförde denna nyhet för säsongen, och även de fick fisk — men 45:an var värst. Han visste, hur vätterabborren skulle tas. Inte som en norsabborre utan som en grundvattensabborre eller en skärgårdsabborre. Den förste vid bottnen, och de följande gärna litet högre upp, dit stemmet följt efter. Man tyckte kanske det var egendomligt, att han långa stunder satt med reven i handen och stickan på isen bredvid. Men det hade sin förklaring. Abborren har olika manér i olika vatten. Här betydde för en gångs skull tekniken mera än blänket. Man fick abborrar på nästan alla slags blänken, blott man skötte dem rätt.

Tävlingen pågick något över fyra timmar, och tiden behövdes, ty det var stöpigt och ganska tunggången på sjön. Det tog tid att både komma ut och in över det åtta kvadratkilometer stora tävlingsområdet. Många, som kände på sig att de kunde komma med i prislistan, bröt därför upp onödigt tidigt. Det kändes i lärmusklerna, och man ville inte komma för sent. Bäst att ha litet tid i reserv. Man kan nog säga, att den effektiva fisketiden i genomsnitt blev ungefär tre timmar.

Så gick avslutningsskottet och den gröna raketen, som efter en tidigare röd varningsraket markerade, att de som eventuellt kom senare inte skulle få sin fångst invägd. Det blev en hel del sådana också, men de räknade inte med att deras fångst skulle räcka till en placering och brydde sig därför inte om att jäkta.

Och så började invägningen. För att det skulle gå snabbt hade man ordnat med två våglag och en speaker, som ropade upp resultatet efter hand. Därigenom kunde alla göra noteringar på sina deltagarlistor och följa den spännande slutuppgörelsen. Det var goda vikter, som kungjordes, bättre än vid något tidigare SM. Troligen bättre än vi har utsikt att få vara med om på mång-en god dag.

Att Folke Karlsson, Vadstena, segrat kunde man inte tvivla på, när han började

"VICTORY" först och störst i glasfiberspön

räkna upp sina abborrar. Sextio fina firrar. De fick vägas i två omgångar. Stort jubel. Han nådde en poängsumma av 133,4 mot resp. 24,5 och 25,6 för de tidigare årens segrare.

Men även »vice mästaren» och »andre vice mästaren» hade fina siffror. Tvåan Arnold Stålberg från Mariefred hade dragit 31 abborrar, som gav 82 poäng, och trean Gunnar Andersson, »Fenan», Trollhättan, hade 35 abborrar och 78 poäng.

Fångsterna bestod genomgående av fina abborrar. Det fanns tydligen inga riktiga tusenbröder i området. Och dagens största fisk, en abborre på 1 kg 50 gr., som togs av Gösta Öster, Kungsör, var en riktig praktfisk. Egendomligt nog fångades under tävlingen inte något annat fiskslag. Det ryktades, att en Karlsborgare haft en röding på kroken. Det var allt. Ändock hade det pimplats upp en gädda på platsen kort tid före tävlingen, vilken vägde 11,2 kg, vilket gjorde tävlingsledningen betänksam ifråga om poängberäkningsprinciperna. En sådan fisk kunde ju ha skapat en svensk mästare tämligen oförtjänt.

Men årets segherrar var inte oförtjän-ta. De hyllades varmt på prisballen och övermästaren själv hissades tre gånger i höjden.

Så for man tillbaka till Motala, där prisutdelningen skedde i samband med en — välförtjänt och välbehövlig — middag. Det var en ansenlig mängd fina priser, som skänkts från skilda håll, och de hade ställts ut på ett prisbord till allmänt beskådande i förväg. Vad man särskilt lade märke till var de många redskapsnyheter, som förekom. Prisbordet blev på det sättet en veritabel utställning av redskapsteknikens senaste framsteg, och detta är säkerligen något att ta fasta på även till kommande tävlingar. Genom de många representanterna för fritid fiskarna i alla landsändar kan nyheterna bli snabbt kända och snabbt tagas i bruk, i den mån de är bra. Där var ett nytt, hopfällt vindskydd av utmärkt konstruktion. Där var en trevlig pimpelstol med tygpåse istället för korg. Där var en genialisk konstruktion från Kisa, en kombinerad isköpa, varppinne och huggkrok. Där var förstås också lysräkan. »Du-flugan» var en annan liten trevlig nyhet, som varje pristagare fick att sätta på rock-upplaget. Den som bär »Du-flugan» visar, att han är fiskare och gärna pratar fiske med vem han möter, på tåg eller buss eller på sjön. Också Riksförbundets nya förbundsmärke gick åt som smör, men det fick man förstås betala 1: 50 för.

Dagens segherrar på prisballen. fr. v. 2:an Arnold Stålberg, Mariefred, 1:an Folke Karlsson, Vadstena och 3:an Gunnar Andersson, Trollhättan.

En av de stora nyheterna var emellertid också Martin Nordkvists trevliga komposition »Pimplare-Valsen», tillägnad svenska mästaren i pimpling år 1954. Det var tredje året, som vår vän Martin från Fagersta deltog i SM-finalen, och att han vet, vad han sjunger om, det framgick också därav att han placerade sig som nr 17 på prislistan, vilket vittnar om en god standard. Pimpl- (Forts. å sid. 40)

Förbundets populära ordf. Curt Lindh vid miken. LL-foto.

"VICTORY" — produkt i världsklass med acceptabelt pris

Stora och fina med HOFGRENS

WONDERLYN

Nylon Casting Line - specialbehandlad för förnämsta fiskeegenskaper "Triple stretched".

CASTALON

Bait Casting Line - särskilt liten diameter, extra mjuk, oerhört seg och synnerligen lättkastad "Termoset".

HOFOLON

Bait Casting Line - syntetisk specialprocess för att uppnå högsta hållfasthet och liten diameter.

GLOBUS

Nylon Casting Line - en kvalitetslina för hårt fiske.

HOFGRENS

ÖREBRO

tillverkar linor för
allt slags fiske!

Skänkta priser till Pimpel-SM 1954

Aret Runt: Glasfat, 15 helårsprenumerationer.

Amatörfiskarnas Riksförbund: Silverfat.

Sportfiskeklubben V. Lund, Motala Verkstad: Bronstallrik.

Eskilstunaortens S & Fvf.: Graverad bricka.

Stockholms Amatörfiskeklubb: Silverbricka.

Linköpings Amatörfiskareförening: Tennvas.

AB Urfabriken, Svängsta: Spinnspö, Spinnrulle, Huggkrok, 3 Dragsortiment.

Martin Nordquist, Fagersta: Pimplare-Valsen.

Hj. Hofgrens AB, Örebro: 2 Spinnlinor.

Pauls Sportdepå, Simlångsdalen: 5 kart. Myrspinnare.

Ryds Industri AB, Ryd: Spinnspö.

Malt Blohms Fabriks AB, Göteborg: Spinnrulle.

Benno Larsson, Göteborg: 10 Peryllinor, 25 »Du-flugan».

Fiskefrämjandet, Stockholm: 3 st. årsböcker.

Franssons Möbelaaffär, Kisa: Isskopen »Frasse».

Holger Källgren, Kisa: Isskopen »Frasse».

AB Arjon, Malung: 5 Båtspön.

Jernbolaget, Eskilstuna: Hopfällbart vindskydd.

Mattsson, Västerås: Pimpelstol.

Wahlström & Widstrand, Stockholm: 3 fiskeböcker.

Bokförl. Svensk Natur, Stockholm: 3 fiskeböcker.

Firma Fiskman, Uttran: 5 pirkar, 10 par lysräkor.

Bröderna Sandström, Stockholm: Metrulle, Pimpelspö, 2 plattlinor, vågmått.

Lundgrens Fiskredskapsfabrik, Stockholm: Håv.

Firma C. A. Carlsson, Stockholm: Presentk. 15: —, 4 pirkar.

Firma Walter Borg, Stockholm: Presentk. 15: —.

Leidesdorffska Fiskredskapsfabriken, Stockholm: Presentk. 10: —, 10: — och 5: —.

AB Georg A. Bastman, Stockholm: Huggkrok.

Oskar Pettersson, Sommen: Pimpelspö, 12 pirkar.

B. Gradin, Linköping: 15 pirkar, 25 par lysräkor.

"VICTORY" först och störst i glasfiberspön

Prislista vid SM-finalen i pimpelfiske den 7/3 1954

1. Folke Karlsson, Vadstena SFF, 60 abborrar, 133,4 p. Året Runts hpr., dedikationsexemplar av Pimplare-Valsen, pimpelstol, kombinerade ös-, varp- och huggkroksskopen »Frasse», vindskydd, O. På pimpelspö, ÅR ett år, »Fiskarknep», FFF:s årsbok, Peryllina, lysräkor, »Du-flugan».
2. Arnold Stålberg, Mariefreds Fvf., 31 abb., 82 p. Amatörfiskarnas Riksförbuds hpr., Record spinnspö, rulle, huggkrok och dragsortiment, Hofgrens-lina, lysräkor, »Du-fluga».
3. Gunnar Andersson, »Fenan», Trollhättan, 35 abb. 78 p., SFK V. Lunds hpr., Trojan spinnspö, River-rulle, Hofgrens-lina, Record dragsortiment, håv, lysräkor, »Du-flugan».
4. Björn Ambjörnsson, Vadstena SFK, Eskilstunaortens Sport- & Fiskevårdsf. hpr., ÅR ett år, Arjons båtspö, »Frasse» skopa, Record dragsortiment, presentk. 15 kr., lysräkor, »Du-fluga».
5. C. G. Wallerman, Karlsborgsortens F & FvF, 61,8 p., Stockholms Amatörfiskeklubbs hpr., ÅR ett år, Arjons båtspö, Myrspinnarekartong, »Fiskarglädje», lysräkor, »Du-flugan».
6. Ake Sääv, Trollhättans S & Fvf., Linköpings Amatörfiskareförenings hpr., Arjons båtspö, Myrspinnarekartong, huggkrok, »Sportfiskareliv», lysräkor, »Du-flugan».
7. Evert Florin, Karlsborgsortens F & Fvf., 54 p., ÅR ett år, Arjons båtspö, Myrspinnarekartong, »Fiskarknep», presentk. 15: —, lysräkor, »Du-flugan».
8. Gunnar Andersson, Upplands Väsby S & Fvf, 51 p., ÅR ett år, Arjons båtspö, fiskebok, metrulle, presentk. 10: —, lysräkor, »Du-flugan».
9. Folke Värnberg, Krylbo Järnvägsmäns SFK, 49,8 p. ÅR ett år, Myrspinnarekartong, »Fiskarna i färg», presentk. 10 kr., lysräkor, »Du-flugan».
10. Axel Johansson, Stockholms Amatörf. klubb, 46 p., ÅR ett år, vågmått, borrar, Myrspinnarekartong, lysräkor, »Du-flugan».
11. Nils Helgesson, Karlskrona Amf.K., 39,4 p., ÅR ett år, pimpelspö m. rulle, Peryllina, presentk. 5 kr., lysräkor, »Du-flugan», pirkar.
12. Helge Olsson, Horreds FK, 38 p., ÅR ett år, pimpelspö m. rulle, peryllina, pirkar, lysräkor, »Du-flugan».
13. Håkan Klang, Motala SFK, 33 p., ÅR ett år, pimpelspö m. rulle, pirkar, lysräkor, »Du-flugan».
14. Sven Engström, Eksjö Fiskeklubb, 28 p., ÅR ett år, pimpelspö m. rulle, pirkar, lysräkor, »Du-flugan».
15. Erik Angström, Tranås SFK, 27 p., ÅR ett år, pimpelspö m. rulle, pirkar, lysräkor, »Du-flugan».
16. Rune Jansson, Krylbo Fvf., 26,6 p., ÅR ett år, pimpelspö m. rulle, pirkar, lysräkor, »Du-flugan».
17. Martin Nordquist, Saxens Fvf., Fagersta, 25,8 p., ÅR ett år, Peryllina, pirkar, lysräkor, »Du-flugan».
18. Ingmar Wallin, Lerumsortens SFF, 24 p., Peryllina, FFF:s årsbok, pirkar, lysräkor, »Du-flugan».
19. Gösta Öster, Kungsörs Fvf., 23 p., Peryllina, FFF:s årsbok, pirkar, lysräkor, »Du-flugan». Extrapris för dagens största abborre (1 kg 50 gr), pimpelspö.
20. K. Waern, Stockholms Fritidsfiskare, 22 p., Peryllina, pirkar, lysräkor, »Du-flugan».
21. B. Stenström, Vingåkersortens S & Fvf., 21,4 p., Peryllina, pirkar, lysräkor, »Du-flugan».
22. A. E. Andersson, Stockholms Fritidsfiskare, 19,4 p., Peryllina, pirkar, lysräkor, »Du-flugan».
23. Harald Fjärer, Vaxholms Fvf., 19 p., Peryllina, pirkar, lysräkor, »Du-flugan».
24. Gunnar Nordquist, Saxens Fvf., Fagersta, 17,4 p., Peryllina, pirkar, lysräkor, »Du-flugan».
25. K. H. Ekhamen, Kristinehamns S & Fvf., 16,6 p., Peryllina, pirkar, lysräkor, »Du-flugan».

Rekvirera vårt vackra förbundsmärke!

Det finns både som rock- och haltmärke. Det kostar endast kr. 1:50. Rekvirera det av Förb. kassör, sekr., ordf., eller styrelsemedl. C. G. Österman, Birger Jarlsg. 46, Stockholm. Enklast går det om Du sänder likvid samtidigt.